

Stephen Edred Flowers

Autor: Stephen Edred Flowers

Poprvé jsem jméno Alain de Benoist zaslechl od vedoucího mé disertační práce Edgara Polomého při přednášce o starověkém germánském náboženství. V našem věku, ovládaném nejrůznějšími ideologiemi, je Benoist často řazen mezi politické teoretiky „francouzské Nové pravice“, což skutečně je. I letmý pohled rozsah na jeho tvorby však odhaluje myslitele s šířkou a hloubkou intelektu i intelektuálních schopností, jež dalece převyšují typického „teoretika“ našich ponurých časů. Zabývá se tématy od mýtů přes náboženství, ekonomii, folklór až po filozofii. Podle Benoistova názoru (který lze jen sotva klasifikovat jako „pravicový“ v jakémkoli konvenčním smyslu) je choroba Západu (a pro Benoista zejména Evropy) kulturní patologií, nikoliv pouhou politickou krizí. Benoist spatřuje kořeny této nákazy v evropském přijetí židovsko-křesťanského monoteismu a jeho radikálním návrhem léčby je odmítnutí toho náboženství.

Pro mnohé, kteří by jinak s mnohým z toho, co Benoist říká, mohli souhlasit, je toto „řešení“ nepřijatelné. Pokud má však pravdu – a já věřím, že ji má – pak je tato léčba ve skutečnosti vlastně jediná možná. Cokoliv menšího než odmítnutí židovsko-křesťanského monoteismu a obrození naší vlastní indoevropské ideologie by cílilo na pouhé příznaky naší západní nemoci, nikoliv na ni samotnou.

Benoist v této knize pokládá základy pro novou **pohanskou** filozofii. Než však bude možné pobořenou stavbu obnovit, musí být půda nejprve srovnána celou řádkou úderů bouracího

kladiva. Benoist musí, podobně jako Nietzsche, filosofovat kladivem, aby odstranil nános dvou tisíc let židovsko-křesťanského prorůstání do evropské kultury.

V mnoha ohledech došlo dnes k sekularizaci ideologie, která je základem židovsko-křesťanského monoteismu. Jak už ukázali jiní, křesťanská etika a univerzalismus byly vytrženy ze svých náboženských kořenů a využity k racionalizaci přerozdělování bohatství, radikálního individualismu, všeobecného politického volebního práva a obecné dychtivosti obětovat svobodu za účelem vyhýbání se zodpovědnosti.

Proto také Benoist věnuje v knize o pohanství tolik prostoru vysvětlování, proč je židovsko-křesťanský monoteismus neplatný. Jeho demolice biblického mýtu však není pouhým negativním intelektuálním cvičením, jaké nacházíme u mnoha osvícenských kritiků křesťanství nebo jejich současných protějšků ateistů. Pro něj je totiž konečným a všeobjímajícím cílem znovuoživení pohanských hodnot a ctností v dnešních podmínkách.

„Pohané“ bývají dnes až příliš často považováni – někdy i sebou samými – za sociální vydědence, odpadlíky a „individualisty“, kteří chtějí dělat jen svou „vlastní věc“ (která se mění z roku na rok, ne-li ze dne na den). Pohané se sice mohou obléknout do svých hloupých anachronických kostýmů, ale ve svých duších a svých sociálních a politických postojích se velmi často přizpůsobují židovsko-křesťanským normám. Benoistovo pohanství je však mnohem radikálnější – a establishment se ho také mnohem více obává – protože je skutečně pohanské a filozoficky sofistikované. Na rozdíl od **New Age** pohanství také může nabýt skutečného kulturního vlivu.

Šťastná a ctnostná vize pohanské budoucnosti dle Benoista a dalších se však nesmí stát předmětem obav. My Západané se nejčastěji díváme jako na místa, kde byla naše kultura na vrcholu do předkřesťanských Atén nebo do neo-pohanské renesanční Florencie. Proč se tedy bát a nesnášet ty, kteří chtějí do naší doby přenést to dobré z oné doby a oněch míst? Byl by to šťastný návrat k tomu, co je na našem dědictví a životě skutečně a trvale dobré.

Někteří označují vzkříšení pohanství za nemožné, to ale samozřejmě nikdy tak úplně nevymizelo. Ve skutečnosti jsou totiž židovsko-křesťanské hodnoty jen jakýsi tenký nátěr na našich hlouběji zakořeněných, původních kulturních hodnotách. V cestě nám však stojí už jen iluze židovsko-křesťanské duchovní hegemonie. Klíčem k efektivnímu návratu domů je naučit se souznít s duchem našich vlastních předků a mýtů, ať už řeckých, římských, keltských, germánských, baltsko-slovanských nebo indo-iránských. Co v nás z nich zůstalo, může být spojeno s tím, co (znovu) objevujeme intelektuálně i duchovně a jedině tak může být obnoven autenticky tradiční život. Nejprve k tomu musí dojít v životech jednotlivců, následně v menších skupinkách přátel a odtud ve stále se **rozšiřujících kruzích**.

Doufám, že filozoficky sofistikovaný přístup této knihy poskytne nový impuls snahám anglicky mluvících pohanů. Zároveň se však jedná i o střízlivé zamyšlení nad nesnadností práce na obnově našeho starobylého dědictví. I přesto je pro nás tato obtížná cestou jedinou použitelnou kulturní možností

Být pohanem je ideálním výchozím bodem duchovní pouti, která nás může nakonec přivést zpátky domů, do lepšího světa.

Úvaha Stephena Edreda Flowerse *Laying the Foundations for a New Pagan Philosophy* vyšla na stránkách nakladatelství Arcana Europa 19. května 2018.

České vydání knihy k zakoupení **[zde](#)**.